

PRZEJEŹDŻANIE (6) *sb n*

Pierwsze e oraz a jasne; w drugim e wahania; końcowe e prawdopodobnie pochylone (tak w -nie).

sg N przejeżdżanie (1). ◇ A przejeżdżanie (1). ◇ I przejeżdżaniem (2); -ém (1), -(e)m (1). ◇ L przejeżdżaniu (2). ◇ [pl A przejeżdżani(a).]

Sł stp brak, Cn notuje, Linde brak.

1. Przebywanie jakiejś drogi jadąc lub płynąc czymś (5) :

a. W jednym kierunku do określonego celu (4) : A któryby w przejeżdżaniu [na Śląsk] [in *transgrediendo*] nie był poyman/ ále krádomie álbo zá folgá Stároftów przeiechał/ á potymby lie do domu wrócił: tákowy świádkámi słuźniami pokonány iz to przeiecháníe vczynił/ ná gárdle ma byđż karan. *SarnStat* 1237.

[*przejeżdżanie skąd dokąd*: bo acz z powinności naszej jednakiej a równej ku obojemu państwu naszemu [...] przejeżdżania nasze przymować musimy z jednego państwa do drugiego *ListyZygmAug* 1565/481.]

przejeżdżanie czyje (1): O wolnym przejeżdżaniu Kupieckim przez ziemię. *SarnStat* 1077 *marg*.

Wyrażenie: »wolne przejeżdżanie« [w tym: przez co (1), dokąd (1)] (3): Wolne przejeżdżanie do ziem Zakonnych. *SarnStat* 1071 *marg*; iz móft ná rzéce Drawie przy Ochczet z wolném przejeżdżaniem [cum libero transitu *JanStat* 848] niech ná wieki bęđżie *SarnStat* 1072, 1077 *marg*; [*ListyZygmAug* 1565/481].

b. Dla przyjemności; przejazdka (1) :

Zwrot: »wyjechać na przejeżdżanie« (1): Potym ieden s fynow krolowey Kandacis imieniem Kandeolus wyiechawłzy z żoną śwá y z málem ryćerftwá śwego ná przeiezdżanie [exivit] áby łobie podwefelili/ [...] *HistAl* L5.

2. Jazda na koniu lub z koniem uwięzonym obok dla utrzymania go w sprawności lub sprawdzenia go (1) :

Zwrot: »przejeżdżaniem ćwiczyć« (1): tedyć teź do woyny trzeba koni dobrych: ktoreby teź niech dobrze karmiono/ y częśtem przeiezdżaniem ćwiczono [*frequenti equitatione exercentur*] *ModrzBaz* 110.

Synonimy: **1.** przebywanie; **b.** przejazdka.

Cf **PRZEJEŹDŻAĆ**